

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **M. T. V.**, zastoupeného Mgr. Nadřou Smetanovou, advokátkou se sídlem 28. října 1001/3, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 11. 2019, čj. OAM-644/ZA-ZA11-HA13-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 4. 2020, čj. 78 Az 8/2019-22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Poprvé přicestoval do Česka v roce 1991 navštívit svého bratra, od té doby zde kromě tří nebo čtyř návštěv Vietnamu pobývá nepřetržitě. Dne 18. 8. 2010 byl žalobce pravomocně odsouzen za pokus trestného činu vraždy k trestu odnětí svobody v trvání deseti let. Současně mu byl uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou. Dne 12. 7. 2019 byl žalobce podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a dne 18. 7. 2019 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že má v Česku manželku a nezletilého syna, s nimiž zde chce žít. Požádal o mezinárodní ochranu, neboť mu byl udělen trest vyhoštění a do deseti dnů musí opustit Česko. Ve Vietnamu nikoho nemá, a navíc má obavy z toho, že v případě návratu mu budou chtít uškodit příbuzní Vietnamce, kterému ublížil.

[2] Žalovaný neshledal důvody, pro které by žalobci udělil azyl; rovněž nebylo možné udělit žalobci doplňkovou ochranu, protože spáchal vážný zločin (§ 15a zákona č. 325/1999 Sb., o azylu).

[3] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu. Krajský soud v Ústí nad Labem se ztotožnil se závěry žalovaného a žalobu zamítl.

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost. Podle stěžovatele žalovaný a krajský soud dostatečně nezdůvodnili, že stěžovatel spáchal vážný zločin ve smyslu § 15a zákona o azylu, a nezabývali se veškerými okolnostmi případu. Zejména nevzali v úvahu, že stěžovatel uložený trest zčásti vykonal a poté byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu. Stěžovatelův život na svobodě nenasvědčuje tomu, že by u stěžovatele převažoval „*kriminální charakter*“. Žalovaný se měl zabývat podmínkami udělení doplňkové ochrany, a nikoli užít § 15a zákona o azylu. Stěžovatel spatřuje důvody pro udělení doplňkové ochrany v tom, že mu v případě návratu do Vietnamu hrozí pronásledování od rodinných příslušníků poškozeného (a zároveň vietnamské úřady nejsou schopny zabezpečit

ochranu před svévolí některých nestátních subjektů). Dále má stěžovatel na českém území pevné rodinné vazby a prožil zde většinu svého života.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti setrval na svých dosavadních postojích, rozsudek krajského soudu považuje rovněž za správný. Závěr, podle nějž stěžovatel spáchal vážný zločin podle § 15a, je podle něj dostatečně odůvodněn. Stěžovatel si chtěl žádostí o mezinárodní ochranu primárně legalizovat pobyt na území ČR z osobních a rodinných důvodů, které ovšem nejsou azylově relevantní. Současně nic nenasvědčuje tomu, že stěžovateli hrozí ve Vietnamu pronásledování.

[6] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Stěžovatel namítal nepřezkoumatelnost rozsudku krajského soudu. Tato vada by sama o sobě většinou zakládala přijatelnost kasační stížnosti a mohla by postačovat by ke zrušení rozsudku. Proto NSS tuto námitku posoudil předběžně, rozsudek však neshledal nepřezkoumatelným. Z napadeného rozsudku je patrná reakce krajského soudu na všechna žalobní tvrzení. Soud se zejména zabýval tím, jak žalovaný posoudil možnosti udělení doplňkové ochrany a jak odůvodnil použití § 15a zákona o azylu. NSS podotýká, že nepřezkoumatelnost nevzniká jen proto, že stěžovatel má jinou subjektivní představu o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn. Nepřezkoumatelnost je naopak objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje rozsudek přezkoumat. Rozsudek krajského soudu touto vadou netrpí. Krajský soud rovněž vypořádal žalobní tvrzení dostatečně konkrétně vzhledem k míře jejich obecnosti.

[9] Dále NSS po seznámení s obsahem správního i soudního spisu konstatuje, že neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by v této věci založilo přijatelnost kasační stížnosti. Ze správního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 6. 2010, čj. 5 T 2/2010-424, odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce desíti let a k trestu vyhoštění na neurčito. Stěžovatel totiž zaútočil na poškozeného s jednoznačným úmyslem usmrtit ho, poškozený nezemřel pouze díky neodkladné lékařské pomoci. Tato skutečnost nyní stěžovateli komplikuje legalizaci pobytu na českém území.

[10] Žalovaný i krajský soud při posouzení věci vycházeli z toho, že stěžovatel netvrdil žádné skutečnosti, z nichž by vyplývalo stěžovatelovo hrozící pronásledování z azylově relevantních důvodů (tedy důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů). Dále vycházeli z § 15a zákona o azylu, podle kterého *nelze doplňkovou ochranu udělit, je-li důvodné podezření, že cizinec, který podal žádost o udělení mezinárodní ochrany, se dopustil vážného zločinu*. Z judikatury NSS vyplývá, že pokud žadatel o mezinárodní ochranu spáchal vážný zločin, není třeba zkoumat další (jednotlivé) důvody pro udělení doplňkové ochrany (srov. bod 24 usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 7. 9. 2010, čj. 4 Azs 60/2007-119, č. 2174/2011 Sb. NSS). Žalovaný se rovněž neomezil na pouhé konstatování, že stěžovatel spáchal zvláště závažný zločin, jak tvrdí stěžovatel v kasační stížnosti. Zabýval se rovněž povahou zločinu, jeho rozsahem a společenskou nebezpečností, a postupoval tak v souladu s judikaturou (srov. rozsudek NSS ze dne 1. 2. 2017, čj. 6 Azs 309/2016-28, č. 3537/2017 Sb. NSS). Vzal rovněž v úvahu to, že si stěžovatel již odpykal trest odnětí svobody. Jelikož žalovaný správně užil § 15a, nemusel se již zabývat tvrzenou hrozbou vážné stěžovatelovy újmy v případě jeho návratu do Vietnamu.

pokračování

[11] Žalovaný a krajský soud rovněž správně posoudili, že ačkoli v Česku žije stěžovatelova manželka a dítě, neodůvodňuje to udělení humanitárního azylu (srov. též rozsudek NSS ze dne 8. 4. 2004, čj. 4 Azs 47/2004-60). Bez významu je za těchto okolností rovněž skutečnost, že stěžovatel prožil v Česku většinu svého života.

[12] NSS závěrem podotýká, že žádost o udělení mezinárodní ochrany neslouží jako prostředek k legalizaci pobytu (srov. např. rozsudky NSS ze dne 27. 8. 2003, čj. 4 Azs 7/2003-60, nebo ze dne 24. 2. 2005, čj. 7 Azs 187/2004-94). Stěžovatelův postup se totiž jeví (a sám stěžovatel to v průběhu řízení připustil) jako snaha zajistit si možnost pobytu na území České republiky, protože jiné způsoby legalizace pobytu si stěžovatel znesnadnil svou trestnou činností. Smysl a účel mezinárodní ochrany je však jiný, a nemůže být takto ohýbán.

[13] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu